

Van angst naar verlangen

Veranderen is moeilijk. Het loslaten van wat vertrouwd is, dat hakt er soms stevig in. Ik kan uit ervaring spreken. Kijk ik terug op de keuzes die ik in mijn leven heb gemaakt, dan ben ik qua werk en carrière 'op zeker' gegaan. Belastingdienst, ABN AMRO, en Rabobank waren werkgevers die mij zekerheid, een stabiel inkomen en een zorgeloze en prettige toekomst boden. Althans daar was ik van overtuigd. En toen gebeurde het.

Mei 2006: als leidinggevende bij ABN AMRO ging ik met alle andere leidinggevenden op reis naar een onbekende bestemming. Ons thema: ontdek jezelf en jouw passie. Immers, gepassioneerde mensen leveren beter werk en verhogen de klanttevredenheid. Ik herinner mij de treinreis naar het zuiden nog als de dag van gisteren. Wij kregen een dagboek, waarin wij onze ervaringen konden opschrijven en we kregen verschillende opdrachten. De opdracht gedurende de treinreis was: nadenken over jouw wensen en dromen en deze vervolgens vertellen naar wat je ooit nog zou willen gaan doen. Kortom: het samenstellen van je eigen bucketlist. Ik schreef ondermeer over een eigen onderneming beginnen, structureel meer tijd in de natuur doorbrengen, een sabbatical, een hond nemen, verre oorden ontdekken, muziek gaan maken en optreden / opnieuw gitaar leren spelen. Het was op zich niet wereldschokkend, maar ik kon het absoluut niet zien in mijn huidige leven.

Volgens mij is het zaadje van verlangen toen geplant. De lijst riep bij mij een verlangen op naar een andere invulling van mijn leven. Het stond daar zwart op wit voor mijn neus en liet mij niet meer los. Eerst was er het knagende gevoel van, ik noem het maar, onvrede. Ik had wat ik wilde, maar voor mijn gevoel miste ik toch iets. Dat gevoel werd steeds sterker, het ging mijn stemming beïnvloeden.

De periode daarna is het snel gegaan. Het is net of het opschrijven van mijn dromen en wensen de kosmos een seintje had gegeven om het dan ook maar in gang te zetten. Ca. 6 maanden na de treinreis ben ik weggegaan bij ABN AMRO. Mijn patroon van dat moment was: als ik mij niet fijn voel, zoek ik een oplossing buiten mijzelf. Het steeds sterker wordende knagende gevoel van het moet anders leidde mij via de Rabobank en een burn-out, een dienstverband bij een trainingsbureau naar uiteindelijk de nummer 1 op de bucketlist: mijn eigen onderneming. Ik noemde deze LeeuwenMoed.

Uiteindelijk was mijn verlangen sterker dan mijn angst om mijn zekerheid los te laten. Binnen 3 jaar na mijn treinreis had ik mijn eigen coaching, outplacement- en trainingsbureau. Het hele proces naar mijn eigen bedrijf heeft mij het inzicht gegeven dat veranderingen en groei vaak met pijn gepaard gaan. Ik noem het maar groeipijn en weet nu dat dit erbij hoort. LeeuwenMoed helpt mij herinneren dat er moed, vertrouwen, volharding en soms wat hulp nodig is (Henk, als je dit leest: nog ontzettend bedankt!) om angsten te overwinnen en om te groeien. Ik doe nu dingen die er voor mij - en ik vertrouw erop: ook voor anderen - toe doen. Daarnaast speel ik weer gitaar, mijn conditie is op peil en ik neem de tijd om in de natuur rond te brengen en andere dingen te doen en te ervaren die ik nodig heb en die mij voeden. Kortom, mijn leven heeft aan kwaliteit gewonnen door te luisteren naar dat knagende gevoel, waarachter mijn verlangen schuilde. Ik heb een nieuw leven gekregen.

Er zijn nog genoeg wensen en verlangens om te vervullen, maar ik vertrouw op het proces en heb geduld met mijzelf. Mijn eigen ervaringen gebruik ik nu ruim 5 jaar in mijn coaching, training- en outplacementtrajecten. Het is prettig om vanuit eigen ervaring mensen, teams en organisaties verder op weg te helpen. Ik wens jullie allen een sterk verlangen toe en tot de volgende GedachtenGoed.

Hartelijke groet, Ronald Jonker